

DELFI ROCA

Membre del Consell Nacional de Progressistes-SDP

Repensar

Reflexionar i canviar de parer és constructiu

Ara fa uns dies, en Jaume Bartumeu escrivia en aquestes pàgines que cal ser inventiu, imaginatiu i valent per encarar el futur. Paral·lelament, el govern de DA presentava el seu pla *Horitzó 2023*. Un pla certament tímid, vist el repte socioeconòmic al qual ens enfrontem. Bàsicament el moll de l'os d'aquest pla governamental és destriar el gra de la palla dels projectes anteriors a la pandèmia. Com diu el cap de Govern, els projectes prioritaris són aquells que “a curt i a mitjà termini puguin oferir un retorn”.

És fàcil d'entendre aquesta tria, donades les previsions deficitàries de l'Estat: 111 milions per enguany i 70 milions per l'any vinent. És cert que la prudència és la mare de totes les virtuts. Més encara quan la paraula en boca de tothom és “incertesa”. Ningú sap del cert què ens depara el futur, degut a la pandèmia.

Per això, els governants en temps d'epidèmia, en no poder prendre decisions en funció de les certituds que donen les dades, sempre fredes, a voltes implacables, han de ser prudentes. Però això no exclou, sinó tot el contrari, l'obligació de demanar als seus serveis que front la incertesa siguin inventius, imaginatius i valents.

El moment és adequat per fer a l'Administració el mateix que moltes persones han fet durant el confinament: posar ordre a casa seva. Obrir els armaris, repensar, reformar i condicionar d'una altra manera els seus ha-

bitatges.

L'Administració no pot restar impassible front a un món líquid. S'han de fer coses diferents. Per exemple, si tens la ciutadania fent cua al carrer, esperant el torn per entrar a l'edifici administratiu del Prat de la Creu sota un sol de plom, posali un umbracle. Aquesta imatge potent de gent fent cua a la intempèrie reflecteix on està la població andorrana després del pic de la pandèmia. Al ras, exposada a les inclemències socials,

L'Administració ha de fer el que tots hem fet al confinament: posar ordre a casa

Ens cal una cultura empresarial amable: és massa difícil obrir una empresa

amb l'única protecció d'ajudes no sempre adequades.

Per això, la coincidència en el temps de les dues visions, la de Jaume Bartumeu i la del govern actual, han de ser contemplades com a complementàries. Aquí val la pena citar l'excap de Govern, ja que també apunta en aquest sentit: “Les diferències han d'ésser capaces de confluir en propostes col·lectives d'ample espectre, estables, al servei de tots. La crisi és global i ens afecta a tots. La resposta ha de

rebutjar visions estretes, protagonismes excloents. S'han de buscar plantejaments transversals. Hem de fer política amb una visió a mitjà i llarg termini, no ens podem deixar emportar per les conjuntures més immediates. Si volem ser grans hem de pensar i si volem anar lluny, hem de mirar lluny”.

Andorra, una societat sovint reticent al risc, ha generat al mateix temps innovacions que impacten a tot el món. Per exemple, la ràpida adaptació a la transparència bancària, o el desenvolupament exitós de les estacions de muntanya com a lloc d'esbarjo a l'hivern i a l'estiu.

Per sort, va en augment el nombre de persones disposades a lluitar pel que volen i exigir una vida millor a aquells que busquen bloquejar el progrés. És l'actitud que ens pot permetre superar aquesta i totes les crisis que puguin venir. Cal atiar cert punt de valentia, per no dir rebel·lia, que ens permeti viure els nostres somnis.

Els països que triomfen són aquells en els quals conflueixen diversos factors. Per exemple, una cultura empresarial transparent, mà d'obra altament formada i polítiques amigables per a l'emprenedoria. Avui, aquí, encara és massa difícil obrir una empresa.

Hem de repensar, doncs, els procediments, les eines i les persones que han de dur a terme el redreçament i el progrés. Perquè, com diu el Nobel d'Economia Paul Krugman, “avui triomfen els pitjors”.